

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

SRPEN 2014

Kázání z ekumenické bohoslužby na Jezeře

Joel RUML

Kdo z vás může jen o píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? Nedokážete-li tedy ani to nejmenší, proč si děláte starosti o to ostatní? Všimněte si lilií, jak rostou: nepředou, netkají – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká trávu, která dnes je na poli a zítra bude hozena do pece, čím spíše obleče vás, malověrní!

(Lukášovo evangelium 12, 25-28)

Vážení přítomní, bratři a sestry,

my, křesťané, máme ve zvyku téměř při každé příležitosti uspořádat bohoslužby. Tak je tomu i v případě této příležitosti, kdy si spolu s vámi, poděbradskými, připomínáme 550. výročí mise krále Jiřího z Poděbrad. Je pravda, že jeho mise příliš věcmi nehnula, pravděpodobně předbíhala dobu velice silně. Ale měla hodně do sebe.

Bohoslužbou dáváme najevo, že jsou věci, kterých je vhodné si všimnout. Především to jsou postavy, kterých je dobré si vážit. To však není dostatečný důvod pro konání bohoslužeb. Bohoslužba, jako služby Boží nám, tedy moment, kdy vstupuje do našeho života Bůh a tím našemu životu slouží, připomíná zázemí, které stojí za vším! Za jasnoživostí vážených osobností, za mimořádností podnětů, které vypadají ve své době zcela nepřípadně, za nepředvídatelností dění, které se jeví ve své

době částečně nebo zcela nesrozumitelné! Tak i za dobovým pozadím toho, proč váš rodák vyslal poselstvo s ideou evropského parlamentu, chceme vidět skrytou a nenápadnou režii Boží, s kterou Jiří počítal, a proto se dal do projektu, který předběhl dobu. I dnes jsme tady proto, abychom děkovali Bohu za svědectví jeho života i za všechny, kdo naši historii dobře určili a nás nasměrovali, čemuž rozumíme jako projevu zvláštní Boží milosti vůči českému i světovému lidskému společenství.

Doba Jiřího z Poděbrad poskytuje řadu podnětů k poučení. Byla to doba pestrá. Především v tom, jak se třibily cesty. Tlačila na sebe různá pojetí pravdy, její obrany i jejího prosazování. Byly nástroje nenásilné, stejně tak i nástroje mocenské. Bylo i to, že duchovní moc si s chutí podávala ruce s politickou mocí, vzájemně se podepíraly a také se vzájemně potíraly. Ta doba byla velkým přetahováním a utvářením koalic, jenomže taková uskupení bylo vytvářet téměř s každým regionem a městem, o to bylo náročnější. Proto je naprosto pochopitelné, že i hodnocení Jiřího z Poděbrad je různé. Z archivů tehdejšího papeže Pia II. budou vycházet svědectví jiná než ze zdrojů zdejších. Pochopitelné je i rozdílné hodnocení z různých pozic i dnes.

Není třeba si dobu Jiříka z Poděbrad idealizovat. Z české pozice lze říci, že to byla dobrá doba. Čechy něco kladného znamenaly. Čechy byl kraj, kde se cosi rodilo, vytvářelo, odkud něco vycházelo. To říkám s lítostí, protože to tak dnes není. Ve vojensství jsme prý byli dobří, kdepak nějaké šetření, taktika byla

Milé čtenářky a milí čtenáři
sborového dopisu,

toto vydání na pomezí prázdnin a nového školního roku je plné především ohlednutí za tím, co se v našem sboru dělo přes léto. A myslím, že to byla samá vydařená setkání. Místo úvodníku je výňatek z kázání synodního seniora Joela Rumla při červencové ekumenické bohoslužbě na louce u jezera v Poděbradech (tzv. „open-air“ bohoslužba).

Vedle toho je zde několik pozvánek, zvláště pak tradiční Polabská evangelická pouť, která je letos spojena s dalším výročím – 600 let obnoveného vysluhování kalicha laikům. I k tomu si něco málo můžete přečíst. Součástí dopisu je i složenka na zaplacení saláru.

Ať se vám čte dobře a těšíme se na setkání!

Martin FÉR

záviděníhodná a kdo mohl z okolních zemí, stál o české vojáky a jejich velení, stál také o to, aby je měl na své straně. Král Jiří byl schopný válečník (v jeho případě šlo o celou řadu válečných tažení, které musel podniknout), který vojenskou mocí přesvědčil tehdejší separatisty (a že jich bylo dost, pomalu v každém městě) o tom, kdo má být jako vládce respektován a ctěn. Protože to uměl, podřizovali se mu. Ale prý takové mise nebyly tím nejvlastnějším, co sledoval. František Palacký jej cituje: „Mnozí jiní stáli po válkách a

(pokračování na str. 2)

Kalendář

Biblické hodiny pro děti

(pátek 12. září, 13:00)

Informační schůzka s diskuzí nad termíny jednotlivých hodin

Polabská evangelická pouť

(sobota 13. září, 9:30)

Přednáška, oběd, koncert

Slavnostní znovutevření

kostela ve Velečnicích

(neděle 28. září, 14:30)

Sjezd mládeže v Kroměříži

(pátek 3. října – neděle 5. října)

Noc kostelů

Martin FÉR

Již potřeťi jsme se zapojili do celonárodní akce „Noc kostelů“ (23. května), která je příležitostí pozvat do kostelních prostor i lidi, kteří se tam obvykle neobjevují – a často možná ani nevědí, že tady někde takový prostor je a schází se v něm nějaké společenství. Sbory a farnosti se snaží připravit zajímavý program, nebo zpřístupnit obvykle nepřístupné prostory (věže, zakristie, varhany apod.). Večerní čas pak kostelům většinou dává jisté kouzlo navíc. Novinkou v letošním programu u nás byla „orientační procházka“, kterou na profesionální úrovni zorganizoval Jakub Lounek. Podle mapy se chodilo či běhalo po farské zahradě po stanovištích. Jedinou chybičkou bylo, že během ní začalo poměrně hodně pršet (mimořádně při Noci kostelů za poslední tři roky přišlo snad pokaždé). Přesto se jí zúčastnilo množství dětí i dospělých, z toho i několik „zvenčí“. Pro děti pak bylo připraveno malování biblických příběhů pod vedením Hany Tomkové. Výsledná díla si můžete prohlédnout na výstavě v Eklésii. Dalším kreativním programem byla keramická dílna s Milanem Exnerem v garáži. Nejvíce návštěvníků, přišlo na koncert Pěveckého sboru Gymnázia Jiřího z Poděbrad. Jeho koncert byl opět výborný. Po něm byla krátké povídky o historii kostela a sboru. Na závěr programu jsme pak připravili pokračování „Letem světem evangelickým zpěvníkem“, kdy jsme zazpívali několik písniček – tentokrát ze zpěvníku Svítá a s doprovodem klavíru, flétny a kytary. Písničky byly vybrány také tak, aby ukázaly široké spektrum autorů a témat, které v našich písničkách má-

me. K jednotlivým písním řekl farář několik slov. Neopominutelnou tradicí při naší Noci kostelů je grilovaná kýta (resp. dvě kýty), kolem které se v průběhu celého večera vytvářejí různě malé či velké skupinky ochutnáváčů a jedlíků. Společná stolování a hostiny jsou

navýsost biblická témata, ke kterým se velmi rádi hlásíme.

Díky patří všem, kdo se účastnili přípravy programu, městu Poděbrady, které akci finančně podpořilo a jeho starostovi, který nad celou akcí převzal záštitu.

Kázání z ekumenické bohoslužby na Jezeře

Joel RUML

(pokračování ze str. 1)

vítězství, nám nešlo než o zachování práva i spravedlnosti; mnozí hleděli množit a šířit panování své, my nestarali se nežli o čest koruny a o blahobyt obyvatelův jejich; jiní chtěli, aby lidé moci jejich báli se, my radili a sloužili národu nejínak, než jako pilný otec své rodině.“ Když musel, vedl války. Ale nezapomínal, že pokud něco takového podstupoval, i ve věci pomoci okolních panovníků, pak tak činil v zájmu nastolení pořádku jako předsádky pokoje.

Bohoslužby hledící k základu bytí, se proto nezastaví u člověka. Slyšeli jste před pár minutami citát z Ježíšovy řeči k učedníkům. Ten obecně mluvil málo o politických souvislostech, protože ani ony nejsou základem žití. Ony jsou pouze výrazem toho, z čeho kdo vychází a na čem stojí. K tomu má Boží Syn hodně co říct.

Svým slovem Ježíš tvoří zajímavý model správy vlastního života. Nejde to jinak než přes uspořádání duše. Je přelud domnívat se, že popřením vlivu nitra na život, o což se

v současné civilizaci neúspěšně pokoušíme, stvoříme alternativní cestu k lepšímu a pokojnějšímu žití. Ježíš připomíná, že úroveň života souvisí s tím, kdo jej garantuje. Garantem života je jeho svrchovaná autorita, Bůh. Bůh jako významná pomocná ruka i jako dárce života, umí život updatovat a v určité chvíli i upgradovat. Jakmile člověk svůj život postaví do souladu s jeho původcem, získává ukotvení. Ovšem málo pomáhá malověrnost, kterou Ježíš u svých učedníků rozpoznal a hned napadl. Malověrnost se projevuje úpadkem přesvědčení, že Bůh se také jejich života účastní. Kde je malověrnost, tam je znepokojení a obava. Pak už jde život cestou malosti, nakonec sahá i k nekálým nástrojům, protože nehraje rovně a čestně, pouze zakrývá svou vnitřní úzkost. A tím je mnohé ztraceno.

...

Dnešní bohoslužba i připomenutí mírových snah Jiřího z Poděbrad zdůrazňují, že základ mírového soužití je v pokorném přiznání Pána Boha do našeho rozhodování a všedního životního boje. To také míří k dalšímu českému výročí, upálení Mistra Jana

Husa příští rok. Dokáže-li český člověk, tj. také jeden každý z nás, od Pána Boha přijmout sílu proti malověrnosti a ochranu před znepokojováním se, kyne i tomuto národu dobrá budoucnost. Nebudeme toliko připomínat slavné osobnosti naší minulosti. Budeme se těšit, že takové postavy z pokory víry v Boha a následování Ježíše Krista jednoduše budou mezi námi vyrůstat. Nejlepší službu svému předku uděláte, když i vy, taď, podpoříte existenci takových podmínek, ze kterých vyrostou noví Husové, Poděbradové, Jungmannové, Patočkové a jiní. Takových potřebujeme, nejen manažerů a advokátů! Život není jen kroucený paragraf a inflační měna! Život je veličina, která kvete teprve tehdy, když ji posiluje víra a smělost, rozumnost i laskavost. Proto se scházíme dnes a tady, proto konáme bohoslužbu, abychom si tuto moc Boží služby nám připomněli a radovali se z ní. Míří totiž za každým z nás.

Amen.

Sborová dovolená

Lenka RYGLOVÁ

Letošní dovolená poděbradského sboru odstartovala hned druhý den po vysvědčení. Na chatě VLTAVA se nás sjelo jako každý rok kolem čtyřiceti. Hned od začátku jsme naplánovali tradiční turnaj v badmintonu. Jen letos byly kategorie dětí a kategorie dospělých odděleny.

Počasí nám přálo, a proto většina účastníků podnikala různé pěší výlety po okolí. Oblíbené jsou Dvoračky, Pramen Labe, Františkov, nebo jen trasa okolo Rokytnice.

Velkou událostí byl křest Natálky a Honzy Frančíkových. Ten proběhl v pondělí při podvečerních bohoslužbách, na které dorazili i další členové sboru. Po křtu byla připravena slavnostní hostina.

Tradiční společný výlet jsme letos nahradili společnou dopolední hrou v lese. Hráli

jsem SFINGY a děti si to myslím velmi užily a braly to jako průpravu na blížící se tábor. Vydařené dopoledne jsme zakončili společným piknikem. Podávala se zelňačka s pečivem a coca-cola se pila z hrnce brčky.

Bývalí táboroví matadoři se poté odebrali na chatu připravovat noční hru, která byla pro děti dalším letošním překvapením. Ostatní navštívili festival dřevosochání na Františkově.

Po setmění jsme děti seznámili s jejich nočním úkolem propašovat kontraband a nechat se chytit od financů. Děti byly statečné a úkol se jim povedl. A my dospělí jsme si noční hrou osvěžili své vzpomínky na letní táborové hry.

Každovečerní zábavu nám zajistil Matěj Benko hrou na klavír a výukou slovenských

Pozvánka

Polabská evangelická pouť v Poděbradech

v sobotu 13. září

9:30 **Pijte z toho všichni (!?)**
(od Jakoubka až k nám)
Pavel Filipi

12:00 **Oběd**
Jiří Felkr

14:00 **Koncert židovských a hebrejských písní**
Hudební skupina Augenblick
Tomáš Molnár – zpěv, kytara
Michal Kitta – kytara, zpěv
Rostislav Tvrdík – kontrabas, zpěv

lidových písní. Největší úspěch ovšem měla píseň v esperantštině „MIA KARA PER MAŜINA KUDRIS“

Poslední výlet naší sborové dovolené byl k Mumlavskému vodopádu, kde jsme se vyhřívali na kamenech, a děti se klouzaly v řece. A potom už jen uklízet a balit, protože Poděbrady čekají.

Letní tábor v Bohuslavicích

Lucie KRÁČMAROVÁ

Na louku jsme dorazili během slunného červencového odpoledne. Začal další táborový turnus v Bohuslavicích.

V ohništi ještě doutnaly uhlíky z předchozího dětského tábora a už se chystalo dřevo na další táborák. Skupinky dětí přijal okolní les u paseky stanů a chatek s otevřenou náručí a plynule se přešlo do táborového života her, ohýnků, čtením pod nočními šípky hvězd, bez elektřiny, bez kanalizace, bez mobilů a bez facebooku, zato s velkorysým prostorem k pohybu, dýchání, křepčení, tišení, naslouchání, prozpěvování, strachování na nočních hlídkách, kolébání v houpací síti života mezi stromy. Čas se uklidnil a tiše poskakoval ve větru mezi háčkujícím ječmenem. Dlaně malin a prsty borůvek na cestě a rozložitá ramena višňového sadu, velkorysá sklizeň léta. V útrokách Javoříčských jeskyní jsme se dotýkali tajemného světa bizarních tvarů a možností, jejichž lidský popis se nám zdál velmi nedostačující. Co si asi myslí takový stalaktát, který nás lidi převyšuje nejen svou vytrvalou mohutností, ale zejména věkem a velmi velmi tichým dechem, když jej průvodkyně připodobní ke Krakonošovi před Viktoriinimi vodopády?

Přišli jsme do lesů jako žebráci a v táborové hře usilovali o své proměnění v měšťany, hrabata a vévody a příslušnost do královského rodu. Ne všem se to podařilo, ale pobyt v krá-

lovských hvozdech blahodárně působil na celého člověka a odcházeli jsme odsud vděční za pohodový týden, jen trochu zaskočení tím, jak rychle uběhl.

Australská noc, kdy byl celý tábor po večerce záhy trubkou opět probuzen v hluboké tmě s tvrzením, že je přece den a po půlnoční rozčívce, snídani při svíčkách nás čekal australský vánoční program s koledami, dárky a vánočním poselstvím, že není tak tmavého koutu, kam by nemohlo být doneseno světlo, byť jen nepatrně odrážené ušmudlaným zrcátkem nás samotných.

Jiskřivá rána plná brhlíků, sojek a kroužících dravců, noční štekot lišky a šustění listů od laní tak často děsí noční hlídku. Byli jsme

spolu na cestě, kolem ohýnku, pod stromy, v hebké noci, v blízkosti šepotu hvězd a tance listů a přidalo nám to na kráse života.

Děkujeme. Je o co se dělit.

Sborový zájezd

Martin FÉR

Na letošní sborový zájezd jsme vyrazili v neděli 25. května. Počasí bylo ideální celý den. Začali jsem bohoslužbami ve sboru v Hradišti u Nasavrku. Shodou okolností se tam konala seniorátní dětská neděle, takže i s námi 45 kostel praskal ve švech. Zpěv při bohoslužbách nedoprovázely varhany, ale dětský orchestr. Po bohoslužbách nám místní farář Jiří Kučera poutavě vyprávěl o sboru, o jeho zvláštní životaschopnosti a houževnatosti místních evangeliků, o tom, jak podle všech možných „objektivních“ měřítek sbor už neměl být. A přece se stále někdo nový objevuje a sbor jde dál, snad i trochu roste. Z Hradiště jsme vyrazili naučnou stezkou údolím Chrudimky. Autobus nás odvezl do motorestu na oběd a

poté na prohlídku pietního místa na území vypálené obce Ležáky. Zájezd jsme zakončili v areálu zámku a zámecké zahrady ve Slatiňanech – někdo vyrazil na procházku větší, něk-

do menší, většinou však ukončenou v některé z tamních restaurací. Pak už zbyl čas jen na cestu domů.

Oslavy 600 let vysluhování podobojí

Roman Mazur, senior pražského seniorátu

Letos uběhne přesně 600 let od znovuoobnovení vysluhování podobojí v několika pražských kostelích, které byly pod vlivem reformního hnutí vedeného Janem Husem. Došlo k tomu na podzim roku 1414, v době, kdy byl Jan Hus již vězněn v Kostnici. Jakoubek ze Stříbra a jeho spolupracovníci obnovili v Praze po necelých 200 letech opět vysluhování podobojí – s chlebem a vínem pro všechny účastníky. Stalo se tak ve čtyřech pražských kostelích: sv. Martina ve Zdi, sv. Michala, sv. Mikuláše a v Betlémské kapli.

Historické souvislosti

V tehdejší době nebylo důležitějšího reformního proudu v církvi, který by tak výrazným

způsobem reagoval na tehdejší chyby a rozpory v jejím učení i praxi. Požadavek, aby při křesťanském eucharistickém rituálu bylo i neknežím podáváno s chlebem rovněž víno v kalichu, se stal zásadním symbolem i motorem husitství. Jako v ústředním symbolu se v něm sběhly všechny nejdůležitější motivy reformního hnutí: Kristova blízkost všem, kdo se mu s důvěrou svěřují, očekávání brzkého druhého Kristova příchodu, návrat k prostotě původního biblického křesťanství, nespokojenost se stavem tehdejší „křesťanské“ společnosti, odmítnutí zneužívání autority církve k obohacování a získávání moci, stírání rozdílů mezi kleriky a laiky, bohatými i chudými...

V tomto kontextu je husitství až dodnes výjimečným mezinárodním i nadčasovým fenoménem. To se ukazuje také v tom, jak jeho tvořivá a duchovní síla inspirovala osobnosti v celé Evropě a jak se později různým způsobem projevila ve všech dalších obdobích našich dějin.

Oslavy tohoto výročí se budou konat 12. října v Praze – při bohoslužbách od 10 hodin v Betlémské kapli a pak odpoledne a večer na různých místech v Praze. Podrobný program naleznete na webu:

<http://www.nasereformace.cz>.

Ekumenické bohoslužby na louce u Jezera

Martin FÉR

Nebývá zvykem, aby město vyzývalo církev k uspořádání ekumenických bohoslužeb, nebo se dokonce samo na jejich organizaci významně podílelo. Poděbrady takovým výjimečným městem jsou. U příležitosti letošních oslav 550. výročí mírových iniciativ krále Jiřího z Poděbrad domluvilo město s Ekumenickou radou církví konání bohoslužeb pod širým nebem na louce u poděbradského jezera (26. července od 10 hodin). Místo konání mělo své kouzlo. Slunce pražilo snad až příliš, ale výhodou exteriéru je, že nikterak nevadí, když si člověk přesune židličkou kousek stranou do stínu stromů.

Snahy Jiřího z Poděbrad o mírovou alianci evropských panovníků považujeme (snad nejenom u nás v Poděbradech) za revoluční počín předbíhající dobu o několik staletí. Konkrétní podoba Jiříkovy vize o společném řešení vzájemných sporů měla mnoho společného s později realizovanou Organizací spojených národů či evropským společenstvím. V pozadí jsou nepochybně i jeho zkušenosti se

řešením složité situace českého království, kde se spolu musely naučit vycházet různé skupiny katolické i utrakvistické, menšina a většina. Jiříkův pokus se bohužel nezdařil, zřejmě protože se snažil obejít papeže – což jsme snad uměli v reformačních Čechách, ale bylo to nepředstavitelné v jiných krajích.

Bohoslužeb se zúčastnilo několik nejvyšších představitelů členských církví včetně předsedy ERC Daniela Fajfry z Církve bratrské, který jí předsedal. Kázal synodní senior ČCE Joel Ruml (výňatky z kázání naleznete na první straně tohoto dopisu).

Mezi zhruba dvoustovkou účastníků z Poděbrad i okolí byli také představitelé města včetně starosty Ladislava Langra a radního Středočeského kraje Karla Hořčíčky. Hudební složku bohoslužeb výborně doplnil chlapecký pěvecký sbor z Hradce Králové, který nejenže bohoslužby proložil vhodnými písněmi, ale podpořil také zpěv shromáždění, jenž – přiznejme si – by nebyl nijak slavný. Mezi účastníky bohoslužeb byli také účastníci evropského parlamentu mládeže, který se zrovna tou dobou v Poděbradech konal.

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01
telefon: 325-612-638
mobil: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangelnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

adresát: